

CRIMI - OMI 'S TM

Het is nooit te laat voor een thriller

10 redenen waarom vrouwen na hun 60ste

vaak de beste verhalen schrijven

door

Fienne Karsten TM (Karin Vandergeeten)

Voorwoord

Welkom.

Waarom schreef ik dit boekje? Niet om je schrijver te maken. Er bestaat geen formule die daarvoor volstaat, en dat is ook helemaal niet mijn bedoeling.

Ik schreef het om je iets anders te laten ontdekken: dat jouw verhaal misschien al jaren op jou wacht. Ergens tussen de boodschappenlijstjes, de zorgen voor anderen en de dagen die voorbijraasden, ligt er iets dat wil worden opgeschreven. Een herinnering. Een 'wat als'. Een personage dat al jaren rondspookt in je hoofd.

Op mijn zestigste begon ik zelf pas echt te schrijven. Niet omdat ik plots talent kreeg, maar omdat ik eindelijk de rust, de moed en de levenservaring had om het te doen en aangemoedigd werd door mijn vriendin die mijn eerste co-auteur is geworden. Deze tien hoofdstukken zijn wat ik onderweg leerde. Ik deel ze graag met jou.

Lees rustig. Herken jezelf. En wie weet, sla je aan het eind de laptop open.

1. Je hebt eindelijk tijd

Jarenlang stond je leven in het teken van anderen. Een gezin dat gevoed, gerund en gerustgesteld moest worden. Een carrière die aandacht opeiste. Verplichtingen die zich aaneenregen tot volle agenda's, zonder dat er ooit een gaatje overbleef voor jezelf.

En dan, op een dag, ontstaat er ruimte. Niet omdat je het gepland had, maar omdat het leven vanzelf een beetje stiller wordt. De kinderen redden zich. De carrière is minder veeleisend, of net achter je. Er is plots tijd. Echte tijd.

Die ruimte is een geschenk, al voelt ze soms ongemakkelijk aan, alsof je iets 'moet' doen met die vrijheid. Dat hoeft niet. Maar als er iets is waarvoor die tijd zich uitstekend leent, dan is het creatief zijn. Schrijven vraagt namelijk niet om een lege agenda; het vraagt om een paar vrije uren, een rustige geest, en de bereidheid om te beginnen. Die heb je nu.

Tijd die je vroeger niet had, is nu je grootste bondgenoot.

2. Je hebt levenservaring

Een goede thriller draait niet in de eerste plaats om plot-twists of achtervolgingen. Ze draait om mensen. Om motieven, angsten, geheimen en de manier waarop gewone mensen onder druk komen te staan.

En mensen die ken jij ondertussen. Je hebt collega's zien knokken voor erkenning, vriendschappen zien breken en herstellen, verlies meegemaakt en er iets van geleerd. Je weet hoe schuldgevoel aanvoelt, hoe jaloezie zich nestelt, hoe iemand liegt zonder dat je het meteen doorhebt. Die kennis kun je niet googelen. Je hebt ze verzameld, jaar na jaar, gesprek na gesprek.

Wanneer je een personage tot leven wilt wekken, is dat precies wat je nodig hebt: niet perfecte plotstructuren, maar een scherp gevoel voor hoe mensen écht reageren. Dat gevoel heb jij, ruimschoots.

3. Je hoeft niets meer te bewijzen

Op je dertigste schrijf je vaak met één oog op wat anderen ervan zullen vinden. Zal het slim genoeg klinken? Origineel genoeg? Voldoet het aan de verwachtingen?

Na je zestigste verdwijnt die druk voor een groot stuk. Je schrijft niet voor een diploma, niet voor een sollicitatiegesprek, niet om indruk te maken op een jury. Je schrijft omdat je het wilt. En dat is een enorme bevrijding.

Zonder die noodzaak om te bewijzen, ontstaat er ruimte om te experimenteren, om fouten te maken, om een hoofdstuk gewoon opnieuw te schrijven als het niet klopt. Niemand kijkt mee tot jij het zelf wilt tonen. Dat maakt schrijven op deze leeftijd niet moeilijker, maar net vrijer.

4. Je leest anders

Duizenden boeken zijn door jouw handen gegaan. Spannende, saaie, meeslepende, voorspelbare. Zonder dat je het beseft, heeft al dat lezen je iets waardevols geleerd: je herkent spanning automatisch.

Je voelt wanneer een scène te lang duurt. Je merkt op wanneer een cliffhanger geforceerd aanvoelt. Je weet, haast instinctief, wanneer een personage geloofwaardig blijft en wanneer niet. Dat is geen toeval, het is jarenlange training, opgebouwd op de bank, in bed, tijdens vakanties.

Die 'leeskennis' vertaalt zich sneller dan je denkt naar schrijfvaardigheid. Je hoeft de regels van een goede thriller niet uit een handboek te leren. Je hebt ze allang geïnternaliseerd, boek na boek.

5. Je durft eerlijker schrijven

Wat anderen denken, weegt met de jaren steeds minder zwaar door. Dat klinkt misschien als een cliché, maar het is een van de mooiste vrijheden die de leeftijd met zich meebrengt.

Die vrijheid werkt door in je schrijven. Je durft een personage grimmiger te maken. Je durft een pijnlijk onderwerp aan te snijden zonder het meteen te verzachten. Je durft een eerlijke, soms ongemakkelijke waarheid op papier te zetten, ook al is die niet altijd 'netjes'.

Eerlijkheid is precies wat een thriller nodig heeft. Lezers voelen haarfijn aan wanneer een verhaal oprecht is en wanneer het wordt afgezwakt uit angst voor een oordeel. Jij hoeft niet meer af te zwakken.

6. Schrijven houdt je geest jong

Een verhaal bouwen is een van de meest complete oefeningen die er zijn voor je brein. Je moet personages onthouden, tijdlijnen kloppend houden, motieven laten samenvallen met gebeurtenissen, spanning opbouwen én weer laten zakken.

Onderzoek naar het brein toont keer op keer aan dat het aanmaken van nieuwe verbindingen, iets wat schrijven volop stimuleert, je geheugen en denkvermogen op peil houdt, ongeacht je leeftijd. Je hersenen worden niet 'ouder' door minder te doen, maar net vitaler door uitgedaagd te blijven.

Elke plotwending die je bedenkt, elk personage dat je uitwerkt, is een kleine work-out voor je geest. Een leuke, bovendien.

7. Een boek schrijven geeft ongelooflijk veel voldoening

Er is weinig dat zoveel voldoening geeft als het moment waarop je het laatste hoofdstuk afrondt. Niet omdat het boek meteen perfect is, dat is het zelden, maar omdat je iets hebt afgemaakt dat volledig van jou is.

Een verhaal dat begon als een vaag idee, groeit uit tot personages die je kent, een intrige die klopt, een wereld die bestaat omdat jij ze hebt bedacht. Die creatieve voldoening is anders dan wat werk of gezin je gaf. Ze is stiller, persoonlijker en minstens even waardevol.

Veel vrouwen die op latere leeftijd beginnen te schrijven, vertellen hetzelfde: het is niet het gepubliceerd worden dat het meest voldoening geeft. Het is het schrijven zelf.

8. Je hoeft het niet alleen te doen

Een boek schrijven klinkt als een eenzame bezigheid en soms is dat ook zo. Maar het hoeft niet zo te blijven.

Zelf ontdekte ik dat toen ik met een vriendin besloot om samen aan een verhaal te beginnen. Wat begon als steun aan elkaar, groeide uit tot iets veel groters dan een boek alleen. Ik leerde dat schrijven veel lichter wordt zodra je het niet in je eentje doet, met een buddy die meeleeft, meedenkt en je erdoor sleept op de dagen dat het niet vlot.

Daarom bestaat Crimi-omi's™: een plek waar vrouwen die (opnieuw) willen beginnen met schrijven, elkaar vinden. Geen grote, plechtige schrijfacademie, maar een warme, laagdrempelige omgeving waarin je vragen mag stellen, twijfels mag delen, het liefst samen met een eigen buddy, en af en toe gewoon mag lachen om hoe onhandig je eerste hoofdstuk nog klinkt.

Meer vertel ik er in dit boekje niet over. Wie nieuwsgierig is, vindt de weg vanzelf.

9. Het is nooit te laat om auteur te worden

We zijn opgevoed met het idee dat een schrijver iemand is die al op zijn twintigste begon, jarenlang doorzette en uiteindelijk 'ontdekt' werd. Dat beeld klopt lang niet altijd en het houdt te veel mensen tegen om ooit te beginnen.

In werkelijkheid begint een schrijversleven op elke leeftijd waarop iemand beslist om te beginnen. Er staat geen deadline op een eerste zin. Er is geen leeftijdsgrens voor een goed verhaal. De enige voorwaarde is dat je start.

Zestig, vijfenzeestig, zeventig, het is telkens de leeftijd waarop je precies genoeg hebt meegemaakt om iets te vertellen dat de moeite waard is.

10. Misschien ligt jouw eerste hoofdstuk al klaar

Niet op papier, maar in je hoofd. In die scène die je al jaren met je meedraagt. In dat personage dat lijkt op iemand die je ooit kende. In die 'wat als'-vraag die telkens terugkeert wanneer je 's avonds het licht uitdoet.

Je hoeft het niet allemaal in één keer te weten. Je hoeft geen volledig uitgewerkt plot te hebben, geen perfecte openingszin, geen garantie dat het goed wordt. Je hebt alleen een eerste zin nodig. De rest volgt.

Misschien is dit boekje het duwtje dat je nodig had. Misschien niet vandaag, misschien niet morgen maar ergens, binnenkort, opent er een leeg document. En wie weet begin jij dan aan jouw eigen thriller.

Het is nooit te laat voor een thriller.

Heb je zin om verder te gaan? Je bent van harte welkom bij Crimi-omi's™ — meer info volgt binnenkort.

Over Fienne Karsten™

Karin Vandergeeten schrijft thrillers vanuit een overtuiging: het is nooit te laat om te beginnen. Na een leven vol werk, zorg voor anderen en verhalen die ze onderweg verzamelde, zette ze zelf pas na haar zestigste de stap naar het schrijverschap. En zo ontstond Fienne Karsten

Met Crimi-omi's™ wil ze andere vrouwen inspireren om diezelfde stap te zetten — met humor, warmte en een flinke dosis levenservaring.

Colofon

Crimi-omi's™ ReeelAndersFunctioneren BV.

Uitgever: Karin Vandergeeten / Fienne Karsten

© 2026, alle rechten voorbehouden.

Misschien ontmoeten we elkaar binnenkort.

Welkom bij Crimi-omi's™